

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

GEORGE SELDES O JUGOSLAVIJI

Tedenski listič "In Fact" je začel priobčevati serijo poročil svojega urednika Georgea Seldesa o razmerah v deželah za tako zvano "železno zaveso." Listič, katerega namen je, da pobija laži v ameriškem dnevnem tisku, je z dne 11. oktobra priobčil prvo poročilo Seldesa o Jugoslaviji.

Seldes se je v Jugoslaviji nahajal skoro v istem času kot dopisnik clevelandskega "Pressa" Theodore Andrica. Toda čitatelji, ki so seznanjeni z Andricovimi poročili, bodo iz Seldesovega spoznali, da so razmere v Jugoslaviji v mnogih ozirih popolnoma drugačne, kot pa jih je opisal Andrica. Poleg tega je Andrica prezrl tudi mnoge stvari, ki so v zvezi z našo ameriško "železno zaveso," posebno v zvezi s potnimi listi za Jugoslavijo.

Poročilo George Seldesa se v prevodu glasi:

BEOGRAD—Zbudili so me ljudje, ki so peli za železno zaveso, nekeje v Jugoslaviji. . . . Ura je bila štiri zjutraj, zunaj se je začelo daniti.

Pogledal sem skozi okno spalnega voza in videl na tisoče ljudi, katere z lopatami, ki so korakali mimo postaje. Eni so nosili zastave v državnih barvah ali pa rdeče prapore izpisane z gesli; večina so to bili mladi ljudje, fantje in dekleta, toda vsi so bili bosni in vsi so peli.

Tako je bilo od tega trenutka naprej. Na vsaki postaji sem videl ljudi, ki so šli na delo, večinoma fante in dekleta. Nekateri so šli ob zvokih glasbe, toda vsi so ponosno nosili zastave in peli z navdušenjem, katerega nisem nikoli videl, z izjemo v rodoljubni dobi vojne.

Diplomati in armadni častniki odprto sovražijo Jugoslavijo

Na celem potovanju iz Italije v Beograd nas je bilo štiri ali pa pet tujcev in noč pred tem, ko smo se ustavili v Trstu, sem slišal polno besed sovraštva in strupa od angleških, ameriških in kanadskih skupin, ki so se poslavljale od nekaterih svojih članov, ki so z diplomatičnimi potnimi listi odhajali v Jugoslavijo. Sovražili so ljudstvo, domačine, katere so skupaj z drugimi v diplomatičnih in časniškarskih službah oslavljali z "damn Jugs." Sovražili so vlado in mrzili službe, katere so jim bile določene v Beogradu, kakor lahko mrzi nekdo, ki je obsojen na prisilno delo na nekem otoku.

Eden mojih odkritosrčnih sopotnikov je bil neki polkovnik. Vprašal sem ga za mnenje glede ljudi, ki so prepevali.

"Izvežbali so jih, da pojo," mi je odgovoril.

"Toda kdo so vsi ti tisoči fantov in deklet, ki korakajo z lopatami?" sem vprašal.

"To so tako zvane prostovoljne brigade," je odgovoril polkovnik in trpko pristavil: "Suženjski delavci."

Bila je nedelja zjutraj v Ljubljani. Na drugi progi je iz vlaka izstopilo več tisoč ljudi, nekateri v pisanih narodnih nošah, nekateri v obrabljenih delavskih oblekah, toda vsi so se smejali in vpili.

Fantje in dekleta so se odvojili od drugih na platformi, se postavili štiri ali pa pet v vrsto in prepevajoč odkorakali.

"Ne izgledajo kot suženjski delavci," sem pripomnil polkovniku.

"Enostavno ne vedo nič boljšega," je odgovoril.

S tem se je diskusija končala. Bil je to moj uvod v novi svet za železno zaveso.

Državni oddelek ovira potovanja v Jugoslavijo

Dejansko obstojajo dve železni zavesi, ena tej je čisto ameriška. Sestaja od pečata na vašem potnem listu, ki pravi, da potni list ni veljaven za Jugoslavijo. Pristavil ga je državni oddelek Zedinjenih držav po velikem uradnem pečatu, da Američani ne smejo potovati po bivših sovražnih deželah, namreč Avstriji, Nemčiji, Japonski in nekaterih otokih na Pacifiku.

Na naši ambasadi v Rimu sem vprašal za dovoljenje, da lahko odpotujem v Jugoslavijo. Konzul Blake je bil sočuten, storil je kar je mogel, toda moral je videti nekega višjega in je prišel nazaj s poročilom, da bi se lahko storilo izjemo, čeprav so restrikcije bile dvignjene za tiste, ki so zaprosili za dovoljenje, da lahko odidejo na Donavsko konferenco.

"Če bi bili poročevalec za 'New York Times' ali pa 'New York Herald Tribune,'" mi je rekel, "bi lahko to za devoto takoj uredil. Toda, če začnemo dajati vize vsakemu predstavniku malih časopisov in urednikom tedenskih

120. obletnica rojstva Leva Tolstoja

Letos je minilo 120 let, odkar je zagledal Lev Nikolajevič Tolstoj luč sveta.

Lev N. Tolstoj je bil tolikšna umetniška sila, da so zavzela njegova dela eno izmed prvih mest v svetovni umetniški književnosti — tako je ocenil Vladimir Iljič Lenin ustvarjalnost Leva Tolstoja.

Ime tega ruskega genija spoštuje vse sovjetsko ljudstvo.

Od nastopa sovjetske oblasti so dela Leva Tolstoja izšla v Sovjetski zvezi v 67 jezikih in 29,170,000 izvodih. To se pravi, da je vsako leto skozi tri desetletja izšlo v Sovjetski zvezi po 972,500 iztisov Tolstojevih knjig. Tolstojev roman "Vojna in mir" je doživel že 25 izdaj v Sovjetski zvezi in naklado 1,946,000 izvodov; roman "Ana Karenina" 20 izdanj v 917,000 iztisih.

Sovjetski znanstveniki so objavili čez 170 del o Tolstojevu ustvarjalni sili. Naklada del je presegla 1,250,000 izvodov.

Gledališki komadi, ki jih je napisal Lev Tolstoj, in dramatizacije njegovih del, so bili stalno na odrih sovjetskih gledališč. Najprijetnejša sta v gledališčih "Ana Karenina" in "Živi mrtvec".

Na odru moskovskega hudožestvenega akademičnega gledališča "M. Gorkij" že več let vpriparajo "Vstajenje" po Tolstojevemu romanu istega imena. Letos ima zopet na repertoarju eno najboljših predstav — "Ana Karenina".

Vse, kar se nanaša na življenje in delovanje velikega književnika, v sovjetski deželi kar najskrbneje hranijo Tolstojevi kraji so ljudska last.

V sovjetski deželi je pet muzejev s Tolstojevim imenom. V Moskvi je na eni izmed glavnih ulic Književni muzej, ki je posvečen Levu Tolstoj. V sedmih mesecih letošnjega leta je obiskalo ta muzej 14,764 ljudi.

V muzejih, posvečenih Levu Tolstoj, znanstveno proučujejo in raziskujejo Tolstojovo književno dediščino. Književni muzej L. Tolstoja v Moskvi ima n. pr. 40 sodelavcev učenjakov, ki so objavili že vrsto znanstvenih del. Zbirka člankov je posvečena Jasni Poljani. Za tisk so pripravljani prvi zvezek književniške biografije, študija "Tolstoj in vprašanja umetnosti" in druga dela.

V Moskvi je ulica Leva Tolstoja s hišo, v kateri je Lev Nikolajevič stanoval, kadar se je mudil v slavnem mestu. V tej hiši so odprli muzej, ki ga je letos obiskalo 13,000 ljudi.

Približno 200 km južno od Moskve je staro posestvo Tolstojevih rodbine — Jasna Poljana. To je dom Leva Tolstoja. Književnik je tu preživel večji del svojega življenja in ustvarjal svoja nesmrtna dela. Dva muzeja sta na Jasni Poljani;

časopisov, bi to bilo proti ukazom državnega oddelka. Navodila so, da se razveljavijo omejitve samo za velike časopise."

Moja jugoslovanska viza je bila druga težja zadeva. Telegrafiral sem v Ameriko, telegrafiral v Beograd, vsak dan odhajal na jugoslovanski konzulat, čakal tedne, toda vse zastonj. Toda ko je dovoljenje končno prišlo, so se v jugoslovanskem konzulatu razjezili radi škrlatastega pečata na mojem potnem listu. Ko so mi dali vizo, so prečrtali ameriško svarilo.

Toda tu ni bil konec mojim težavam. Ko sem dobil tako jugoslovansko kot italijansko vizo, toda nič za Trst, sem stopil v spalni kupe vlaka za Beograd. Ustavila me je anglo-ameriška mednarodna policija izven Trsta in bil sem prisiljen, da se vrnem v Milan — en dan potovanja — da dobim posebno dovoljenje, da lahko potujem skozi Trst.

V Milanu je konzul Anderson bil vljuden, toda odločen. Rekel je, da mi bo dal tranzitno vizo za Trst pod pogojem, da na moj potni list zopet pritiskne pečat, da ni veljaven za Jugoslavijo. Na to sem moral pristati.

Pozneje sem pronašel, da je to le mali del železne zaves, ki jo je Trumanova administracija spustila nad novimi vzhodnimi republikami.

(Dalje prihodnjič)

književni muzej in muzej obiskov.

V jesenskih mesecih 1. 1941 so ostali hitlerjevski osvajači le malo časa na Jasni Poljani, napravili pa so ogromno škodo. Nemci so pobrali veliko književnikovih osebnih stvari — umetniške slike, fotografije. K sreči je moral sovražnik tako naglo pobegniti, da je ostala knjižnica Leva Tolstoja popolnoma neokrnjena. Obsega več kakor 23,000 zvezkov v vseh jezikih.

Med otroci-begunci iz Egejske Makedonije

Blizu Ptuja, ob Dravi pod Hložami stoji grad Borl. Nekdaj pusta, siva stavba na skali je sedaj polna življenja. Nad tristo otrok iz Egejske Makedonije in z njimi 15 žena in deklet, ki so zbežali spomladi iz Grčije pred nasiljem monarhofašistov, je našlo tu zavetišče.

"Iz okolice Lerina smo doma. Moj mož je bil dve leti Titov partizan. Ker ob koncu vojne pri nas še ni bilo svobode, je šel zopet v Markosove čete. Ze tri leta se bori. Ko so monarhofašisti proti koncu marca napadli našo vas, smo žene z otroki zbežale v planine. Težko je bilo. Bredle smo sneg do pasu in še čez. Šle smo nato v Jugoslavijo, da se rešimo pred fašisti. Sprejeli ste nas kot oče in mati.

Tako pripoveduje Paraška Ponavska, ki ima s seboj sinčka in skrbi ob enem še za dvajset drugih malčkov.

Podobna je zgodba vseh drugih beguncev. Iz Trsta se je na primer umaknilo v Jugoslavijo 117 ljudi. Osemnajstletna Velika Trajkova pravi, da so krajevne organizacije Narodnoosvobodilne fronte, žene in mladino postavile z otroki tudi nekaj žena in deklet za spremljevalke. Trideset malčkov iz te vasi sedaj ona vodi. Po prihodu v Jugoslavijo so živeli begunci nekaj časa v Beli Crkvi v Vojvodini, nato pa so prišli poleti v dve skupinah v Ljubljano. Dva tedna so bili tu na bazi, nato pa so se pripeljali v Borl.

"Tu bomo ostale toliko časa, dokler ne bo Grčija svobodna," pravijo spremljevalke otrok.

Življenje v gradu je lepo urejeno. Ze ob pol sedmih vstanejo. Dosti je dela z oblačenjem in umivanjem tristo otrok. Mnogi tega sami še ne znajo saj so stari od dve do sedem let. Kljub temu pa znajo v lepem redu pripraviti nekaj partizanskih pesmi — makedonskih, pa tudi srbske znajo — nato pa telovadijo pod vodstvom mlajših spremljevalk.

Tudi kolo zaplešje včasih. Najbolje ga zna voditi sedemletna Beba Koku, Vlahinja iz Pisoderije. Živahno deklece je. Če pa del vprašaš, zakaj je zapustila rojstno mesto, se zresni, ko pripoveduje:

Jasna Poljana je sedaj obnovljena in le Tolstojev dom na stečaj odprt številnim obiskovalcem in izletnikom. Tolstoj je umrl v hiši postajnega načelnika v Astapovu 7. novembra 1. 1910. Sovjetska javnost je praznovala 120. obletnico rojstva Leva Tolstoja v zelo širokem krogu. Za široke množice so bila številna predavanja o velikem ruskem književniku. Ciklus je vseboval teme "Lenin in Tolstoj", "Svetovni pomen Tolstoja", "Tolstoj, velik književnik ruskega naroda", "Tolstoj — dramski pisatelj" itd.

"Ameriška letala so bombardirala našo vas. Skoraj sami otroci, smo zbežali ponoči v hribe. Moja mama je ostala doma. Rekla mi je, naj grem, da bom ostala živa. Ko pa bo moj očka-partizan zmagal, se bom pa vrnila domov."

Tudi za zdravje malčkov je preskrbljeno. Po obilnem zajtrku je vsako jutro ambulantni pregled. Otroci so se ga že tako navadili, da pridejo kar sami k zdravniški sestri Mariji, če jih kar koli boli. Seve bo potrebno za njihovo zdravje še več truda. Za to se zanima tudi ministrstvo za ljudsko zdravstvo, ki je ukrenilo vse potrebno, da bo okrajna zdravnica iz Ptuja večkrat splošno pregledala vse otroke.

Dopoldne se otroci igrajo. Včasih plešejo kolo, včasih pojejo, fantje pa so našli na dvorišču pred gradom nekaj opeke in sedaj zidajo hišo z dvema sobama in vhodom, seveda brez temeljev in strehe.

Poseben živ-zav je bil nekega dne. Iz Ljubljane je prispel tovrni avto Rdečega križa, naložen s hrano, obutvijo, raznimi potrebščinami za otroke in tudi z igračami! Alojz, upravnik doma, je hotel konjičke, gugalnice, vozove, punčke in drugo pravično razdeliti med otroke, pa ni šlo. Drobiž ga je kar obkolil in v nekaj minutah je vse igrače razdelil. Bilo je tudi nekaj joka, ker igrači ni bilo dovolj za vse, pa so se otroci nazadnje le potolažili. Zvedeli so namreč, da bodo kmalu dobili še toliko igrač, da bo imel vsak svojo.

Včasih gredo otroci pod vodstvom spremljevalk in vzgojiteljice Nade tudi na sprehod v bližnja okolica ob Dravi ali v Haloze.

Popoldne mine na podoben način. Po obilnem kosilu se otroci naspe, potem pa se spet igrajo na prostem, ali pa sprehajajo okrog gradu. Teže je, kadar je deževno vreme, ker v stavbi še ni primernih prostorov za igre. Kmalu pa bodo za to pripravili štiri velike sobe; opremili jih bodo z mizicami in stolčki, podobno kot domove igre in dela. Hitro mine dan in ob osmih je po večerji v otroških spalnicah že popolna tišina.

Uprava ima s tolikim številom otrok mnogo skrbi. Poverjeništvu za trgovino in preskrbo pri OILO Ptuj jim pomaga pri nabavi živil. Begunci in begunke so prišli iz Grčije slabo oblačeni. Glavni odbor Rdečega križa Slovenija je že poskrbel, da bodo otroci in odrasli dobili vsa potrebna oblačila za zimo. Otroci bodo prejeli med drugim vsak po en plašček, oblekico, hlače in jopič, visoke čevlje ter perilo, žene pa zimski plašč, dve obleki, čevlje in perilo. Torej se jim mraza ni treba bati.

Za zimo je pripravljen tudi že premost iz bližnjega rudnika in drva; to pa je treba še pripeljati v grad. Vodo morajo sedaj še voziti vsak drugi dan z avtom, da napolnijo rezervarje; kmalu pa bodo uredili v stavbi vodovodne naprave. Tudi za napeljava električnega omrežja do gradu je že dogovorjeno. Pri nakladanju premoga, napeljavi vodovoda in električnega omrežja bo pomagala tudi mladinska de-

lovna brigada, ki jo zbira okrajni odbor Ljudske mladine Slovenije.

Za vzgojo otrok bo treba še bolj poskrbeti. V kratkem bo prišlo še pet otroških negovalk. Četrtna otrok je stara že sedem let; zanjo bo treba pripraviti šolo z dvema razredoma, seveda v makedonskem jeziku. Ministrstvo prosvete za to stvar že skrbi in bo poiskalo učitelje.

Pionirji iz Ptuja se bodo pripravili na obisk makedonskih otrok, da jih s prireditvijo razvesele. Ali ne bi bilo mogoče, da bi se tudi otroci iz Grčije pripravili na kako igrico? Morda bi lahko ustanovili tudi svoj pevski zbor?

Tako je torej življenje beguncev iz Grčije. Mnogo je lepega pa tudi mnogo skrbi. Zvečer, ko so spravile male spat, se žene in dekleta zberejo v sobi, od koder se vidi daleč naokrog po Ptujem polju tja do Slovenskih gor, in si pripovedujejo o domu. Mnogo pisem dobe iz svojih krajev; pišejo jim o boju makedonskega in grškega ljudstva za osvoboditev izpod jarma monarhofašistov in tujih osvajačev. Tudi same pišejo svojcem v Egejski Makedoniji pa tudi svojcem-izseljencem v drugih deželah.

Pogumne so te žene. Olga Ničova je dobila pred nekaj dnevi pismo: njenega moža partizanskega komandirja so fašisti ujeli; sam si je moral skopati grob, nato pa so ga ubili. Prej je bila Olga najbolj vesela, igrala se je vedno z otroki in plesala z njimi. Zdaj je mnogo bolj resna. Tu pri nas bo dočkala svobodo svoje domovine, nato se bo vrnila domov.

Prav tako jo bo dočkala mala, štiritletna Lena, ki se ne spominja več imena svoje vasi, vendar pa ne more pozabiti, kako so ji fašistični zločinci umorili mater. Prav tako bodo dočkali svobodo tudi drugi otroci, ki so našli varno zavetje v Borlu in v drugih krajih Jugoslavije.

Ponatis iz "Slovenskega poročevalca"

Postojnčani so se otrešli parafifuza

Epidemijo paratifusa, ki se je v začetku tega meseca pojavila v Postojni, se je ljudski oblasti posrečilo v 14 dneh omejiti in udušiti.

Postojna je bila celih 12 dni zaprta vsemu prometu. Za vstop v mesto in izhod iz mesta so dajali le izjemna dovoljenja. Kino, gostilne, trgovine, razen trgovin z jestvinami, so bile zaprte, kakor tudi cerkev, šole in trg za sadje in zelenjavo. Vse prebivalstvo od sedem do 40 let je bilo cepljeno. Obboleli ljudi so takoj izolirali, njihova stanovanja, vse javne lokale in uradne prostore pa razkužili.

V mestu so bile zato posebne zdravstvene ekipe. Pomagali so tudi vojaški zdravniki. Čuječnost oblasti, energični ukrepi proti širjenju bolezni ter požrvalnost zdravnikov in sanitetnega osebja so dosegli toliko, da je šla nevarnost mimo brez smrtnih žrtev, kar je nekaj izrednega. Pri tem je sodelovalo tudi vse prebivalstvo in pokazalo polno razumevanje za prizadevanje oblasti.

Sedaj so trgovine že zopet odprte, že zopet vozijo avtobusi v mestu, ki je bilo dva tedna skoraj izumrlo. Okoličani prihajajo in vse ulice so oživele. Kmalu bodo odprli tudi šole in po kratki prekinitvi se bodo Postojnčani zopet vrnili v normalno življenje.

Ali ste naročnik "Enakopravnosti"? Če ste, ali so Vaši prijatelji in znanci? "Enakopravnost" je potrebna vsaki družini zaradi važnih vesti in vedno aktualnih člankov! Širite "Enakopravnost!"

Jugoslavija kljub nesoglasju s Kominformo zagotavlja, da stoji na strani Sov. zveze

(Nadaljevanje s 1. strani) slavi v izolacijo, pač pa da nasprotno države Kominforme poskušajo vse kar je mogoče, da bi izolirale Jugoslavijo.

Avtor dalje pravi, da se te poskuse dela na osnovi teorije, da male države kot je Jugoslavija, ne morejo preživeti šest mesecev izolacije, da pa je ta predpostavka zgrešena.

"Neka dežela, ki nima pogojev za normalni razvoj svoje ekonomije, bi ne zdržala dolgo. Toda Jugoslavija ni takšna dežela, ker ima vse pogoje.

Avtor je dalje izjavil, da Jugoslavija nima nobenih iluzij, kar se tiče stališča premierja Stalina v sporu. Jugoslovanski komunisti vedo, da Stalin odobrava tako pisma Boljševiške stranke, kakor resolucijo Kominforme.

"Stalin je upravičeno največja živeča avtoriteta ne samo v mednarodnem delavskem gibanju, pač pa na celem demokratičnem svetu," pravi članar. "Toda" resnica v sporu med Komunistično stranko Jugoslavije in Boljševiško stranko Sovjetske zveze ni na njegovi strani, pač pa na strani Komunistične stranke Jugoslavije."

Pisatelj članka dalje pravi, da poskuša sovjetski blok postaviti Jugoslavijo v težak mednarodni položaj, jo izpostavi pritisku imperialistov in na ta način oslabilo moralo komunistov in jugoslovanskih ljudstev ter jih obrniti proti sedanjemu vodstvu. "Povsem me izgleda, da demokracije države lahko izolirajo Jugoslavijo od sodelovanja z njimi, toda s tem ona ne bo postala odvisna dežela. Jugoslavija je in bo ostala pomembna demokracija in socialistična sila."

V zavračanju obtožb proti Komunistični stranki Jugoslavije, je avtor članka prvič razkril, da "v Jugoslaviji nihče ni bil ubit v zvezi s sporom s Kominformo."

"To so ti 'masni umori,' o katerih poroča 'Pravda.'" Kar se tiče obtožb o "masnih aretacijah" pa pravi, da je bilo aretiranih pedeset oseb, ker so se ukvarjale z razdiralnimi protidržavnim in protipartijskim delom, in si nadele krinko pristavey Kominforme, ne pa zato, ker so izrazili dvome "glede pravilnosti Titove skupine."

Avtor članka dalje piše, da so jugoslovanski komunisti bili obtoženi, češ da so storili izdajstvo, ne pa zaradi pregreškov, katerih se jih dolži.

"Daleč odtoda, da bi sami zaslili s poti," zagotavlja pisatelj, "je prav Kominforma, ki je paralizirana v neispremenjenosti preteklih skušenj; to je odstranitev od marksizma, ker oni verujejo, da se je življenje ustavilo tam, kjer so se oni ustavili."

"Naši kritiki, posebno tisti v Sovjetski zvezi, so si prisvojili izključno pravico, da tolmačijo, kaj je in kaj ni internacionalizem in so prevzeli monopol na marksizem in izjavljajo v nasprotstvu z Leninom, da se marksizem lahko nadalje obogati samo v Sov. zvezi. Če pa nekdo izjavlja nekaj drugega in če nekdo, kot Jugoslavija, na osnovi svoje revolucionarne skušnje, deluje na drugačen način od predpisanih pravil in principov, potem je nacionalist in agent imperializma."

OBRABNAVA PROTI KOMUNISTOM PRELOŽENA

NEW YORK, 16. okt. — Federalni sodnik Murray Hulbert je danes preložil obravnavo proti dvanaajstori vodilnih komunistov za prihodnji mesec.

10 NEMCEV OBESENIH RADI VOJNIH ZLOČINOV

LANDSBERG, 16. okt. — Danes je bila v zaporu Landsberga obešena skupina desetih nemških vojnihi zločincev, ki so bili odgovorni za številne umore.

NA ODMORU V BOHINJU

Na stotine počitniških domov so letos napolnili delavci in namučenci. V pesmi, igrah, kopanju in izletih so preživeli dneve zasluženega odmora. Naši najboljši delavci in udarniki so si nabrali novih moči za nove zmagave v graditvi socializma.

Mnogi od njih so prvič videli morje ali pa prvič zadihali pod kopastimi vrhovi slovenskih planin. Ko so odhajali v svoje domove, se je masikdo od njih zamislil v "odmore", ki ga je imel v stari državi: ali je bil to sploh odmor, ali pa je bil samo kratkotek presledek, v katerem so mu še bolj jasno stopile pred oči skrbi, za jutrišnji dan?

In sedaj? Mnogi delavci, ki so prišli z odmora, so že dali odgovor. Poglejmo še, kaj pravi govor. Poglejmo še, kaj pravi govor. Poglejmo še, kaj pravi govor.

Na jezeru
— Bo šlo?
— Bo! ...

Dva čolna si prihajata nasproti. V enem vesla Hinko Mravlje, rudar iz Trbovelj, v drugem Midhot Čelhoric, kovinar iz Jajca. Hinko se krepkeje upre ob vesla. Čoln je težak; z njim so namreč še dve dekleti in mlad fant, strojni tehnik iz Maribora. Treba se je ogniti drugemu čolnu, ki ga vodi "Bosana", kakor splošno kličejo Midhota. Tako so bili zatopljeni v pogovor in šale, da bi kmalu

zadeli drug ob drugega. V obeh čolnih je smeh.

Ura je pol šestih popoldne. Nad Komno so se razpršili oblaki. Sonce je posijalo na gladino in posrebrilo površino jezera. Od Svetega Janeza je začela prodirati senca. Naši čolnarji so že toliko časa v Bohinju, da vedo, da bo z vsakim trenutkom močnejša in da bo v dobri uri pokrila jezero.

Hinko Mravlje si je zadel vesla na ramo in stopa obkrožen od vesele družbe proti počitniškemu domu. Pred dobrimi sedemindvajsetimi leti je začel koptati v trboveljskem rudniku in mnogo hudega je od takrat prestal. Takrat je o Bohinju, o morju, o hotelih le mnogo slišal. Za rudarje pa to ni bilo. Tam so se redili drugi, ki so živeli od njihovih žuljev.

Hinko mi to pripoveduje v neki naglici in nato nadaljuje s pripovedovanjem, kako je postal udarnik in kako je šel z veseljem na odmor in bil presenečen and prijaznim sprejemom v počitniškem domu:

"Naša upravnica me je najbrž že od daleč spoznala, da sem rudar. Nisem se še dobro razkotal, že so me spraševali, kako se počutim in kaj mi manjka. Pa kaj se ne bi dobro počutil. V domu imam dobro hrano, lepo stanovanje, pa tudi ljudje so dobri — vsi kakor ena družina.

Pravili so mi, da je bila nekoč tu hiša princa Pavla. Danes pa so v njej delavci."

Po večerji zaigra v sobi radio. Sindikalisti se razdele po skupinah. Eni so pri šahu, drugi čitajo časopise, tretji ugibajo, kakšno bo jutri vreme ali jo bodo mahnili k Savici ali v Vintgar. Kar je mlajših navadno tudi zaplešejo, pa tudi starejši se jim pridružijo.

Ob desetih mora biti vse v posteljah. Luči ugasnejo. Točnost in red vladata v domu. Počitek je važen, in jutri je še en dan za nova doživetja ...

Makedonka Slobodanka se uči odbojko

Zjutraj se spremeni počitniški dom v posvetovalni štab. Kako čim bolj izkoristiti dan? Tisti košček neba nad Svetim Janezom, ki ga opazujejo vsako jutro, je velikega pomena. Ali se bo pokazala plava ali temno siva barva. Danes je plava! Tudi tisti, ki so mogoče malo bolj pozno odprli oči, vedo, da je plava živ-zav spodaj jim je to povedal. Lep dan bo torej omogočil uresničenje vseh načrtov, ki so jih sklenili včeraj zvečer.

"Savica, kdo gre na Savico," kliče "Bosana" svoje izletnike. "Vintgar" naj se zbere spodaj na križišču, opozarja Nada. Počasi se skupine ločijo. Nekateri, ki so bili včeraj na izletu, so danes nekoliko izmučeni in so se odločili za krajše sprehode. Delavci tobačne postaje v Skoplju bodo brez dvoma izvršili to nalogo. Zato, ker tako hoče Makedonka Slobodanka in na stotine nje podobnih zavednih delavcev.

Nad petsto najboljših delavcev je letos preživelo svoje počitnice v sindikalnem domu v Bohinju. Prišli so iz vseh krajev naše domovine, spoznali so se med seboj in z novimi močmi odšli nazaj v borbo za izvrševanje nalog petletnega plana. Naše sindikalne organizacije so jim omogočile prijeten odmor. Mnogi so bili na brezplačnem odmoru ali pa so imeli velik popust.

Koliko lepih večerav so v domu v Bohinju preživeli ob igri, plesu in kramljanju! Obiskali so jih tudi pevci beograjske opere in potujoči kino.

Na stenčasu so mnogokrat napisani vtisi, kaj so doživeli in čutili najboljši delavci v dneh svojega odmora. Tako piše udarnik N. Radaković: "V domu, kjer sedaj prebivamo, je zelo lepo. Takih počitniških domov niso imeli delavci prej nikoli. To nam je omogočila naša slavna Partija s tovarišim Titom na čelu. Mi se bomo trudili, da bo naš dom, prav tako kakor ostali, tudi eden glavnih izvorov bratstva in enotnosti naših narodov ..."

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

celo po nekaj mesecev v latinski šoli, v mestu je vsak dan nekaj novega in posebnega, da se ti razširi pogled na misel. Tine je čutil, da mora to nadoknaditi in je sprva le opazoval in poslušal. Imenitno se mu je zdelo pljuvati skozi zobe, na glas in brez strahu zakleti, žvižgati na prste in po nemško šteti.

Mojster in gospodinja sta znala govoriti nemško in vprilo Tina sta večkrat govorila v tem jeziku, da je bilo Tinetu hudo, ker ju ni razumel. Pa tudi na cesti je slišal mnogo tega jezika, v trgovinah in vsepovsod. Včasih je vprašal gospodinjino, kako se ta ali ona reči imenuje po nemško, potem jo je v mislih tako dolgo ponavljal, da mu je ostala v glavi; kadar pa je bil sam, je na glas izgovarjal: miza — Tisch, hiša — Haus, pes — Hund, okno — Fenster.

V delavnici so imenovali orodje po večini po nemško; na ta način se mu je jezik, ki je bil vajen samo domačih besed, le

Uncle Sam Says

Once again we salute our Newspaper boys, honoring their thrift and enterprise. Nearly 500,000 of these boys are carrying on that sense of duty and responsibility which brings the papers to our door every day in the year. These nephews of mine are training for success, and a part of that training is in thrift. Last year, newspaper boys enrolled in Newspaper Thrift Clubs invested \$2,000,000 in U. S. Savings Bonds. These bonds will pay them \$4 for every \$3 invested ten years hence. Every bond is guaranteed as the safe investment for everyone.

U. S. Treasury Department

Slovenija mi zelo ugaja. Iz razgovora s tovariši sem spoznala, s kakšnim elanom delate pri vas v Sloveniji. Po prihodu domov bom še podvojila svoje delo. V naši tovarni smo takoj po V. kongresu sklicali partijski sestanek in se zavezali, da moramo izpolniti plan petnajst dni pred rokom."

Delavci tobačne postaje v Skoplju bodo brez dvoma izvršili to nalogo. Zato, ker tako hoče Makedonka Slobodanka in na stotine nje podobnih zavednih delavcev.

Nad petsto najboljših delavcev je letos preživelo svoje počitnice v sindikalnem domu v Bohinju. Prišli so iz vseh krajev naše domovine, spoznali so se med seboj in z novimi močmi odšli nazaj v borbo za izvrševanje nalog petletnega plana. Naše sindikalne organizacije so jim omogočile prijeten odmor. Mnogi so bili na brezplačnem odmoru ali pa so imeli velik popust.

Koliko lepih večerav so v domu v Bohinju preživeli ob igri, plesu in kramljanju! Obiskali so jih tudi pevci beograjske opere in potujoči kino.

Na stenčasu so mnogokrat napisani vtisi, kaj so doživeli in čutili najboljši delavci v dneh svojega odmora. Tako piše udarnik N. Radaković: "V domu, kjer sedaj prebivamo, je zelo lepo. Takih počitniških domov niso imeli delavci prej nikoli. To nam je omogočila naša slavna Partija s tovarišim Titom na čelu. Mi se bomo trudili, da bo naš dom, prav tako kakor ostali, tudi eden glavnih izvorov bratstva in enotnosti naših narodov ..."

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

začel počasi obračati v trdih tečajih nemščine, vendar so vedno škripali, naj jih je še toliko mazal s ponavljanjem. Na cesti je čutil, da mora to nadoknaditi in je sprva le opazoval in poslušal. Imenitno se mu je zdelo pljuvati skozi zobe, na glas in brez strahu zakleti, žvižgati na prste in po nemško šteti.

Mojster in gospodinja sta znala govoriti nemško in vprilo Tina sta večkrat govorila v tem jeziku, da je bilo Tinetu hudo, ker ju ni razumel. Pa tudi na cesti je slišal mnogo tega jezika, v trgovinah in vsepovsod. Včasih je vprašal gospodinjino, kako se ta ali ona reči imenuje po nemško, potem jo je v mislih tako dolgo ponavljal, da mu je ostala v glavi; kadar pa je bil sam, je na glas izgovarjal: miza — Tisch, hiša — Haus, pes — Hund, okno — Fenster.

V delavnici so imenovali orodje po večini po nemško; na ta način se mu je jezik, ki je bil vajen samo domačih besed, le

Društveni koledar

OKTOBRA

22. oktobra, petek — Veterans Blaskovic Post — Ples v SND na St. Clair Ave.
23. oktobra, sobota — Društvo "Cvetiči Noble" št. 450 SNPJ priredi plesno veselico v SDD na Recher Ave.
23. oktobra, sobota — Progressivne Slovenke — Ples v SND na St. Clair Ave.
24. oktobra, nedelja — Ples društva "Waterloo Grove" št. 110 WC v SDD, Waterloo Rd.
24. oktobra, nedelja — SANS podružnice — Prireditel v SND na St. Clair Ave.
30. oktobra, sobota — Carniola Tent 1288 T. M. — Ples v SND na St. Clair Ave.
30. oktobra, sobota — Maške-radna veselica društva Napredok št. 132 ABZ v SDD, Recher Ave.
31. oktobra, nedelja — Prireditel krožka št. 1 Prog. Slovenk v SDD, Waterloo Rd.

NOVEMBRA

5. novembra, petek — Independent Veterans Assn. — Ples v SND na St. Clair Ave.
6. novembra, sobota — Concordians 185 SNPJ — Ples v SND na St. Clair Ave.
7. novembra, nedelja — Ples društva Strugglers št. 614 SNPJ v SDD, Waterloo Rd.
7. novembra, nedelja — Koncert Glasbene Matice v SND, na St. Clair Ave.
12. novembra, petek — Comrades 566 SNPJ — Ples v SND na St. Clair Ave.
13. novembra, sobota — Društvo Slovenec 1 SDZ — Ples v SND na St. Clair Ave.
13. novembra, sobota — Kegljarski ples društva Kras št. 8 SDZ v Slov. domu, Holmes Ave.
14. novembra, nedelja — 35-letnica Slovenske zadrzne zveze v obeh dvoranah SDD, na Waterloo Rd.
14. novembra, nedelja — Hrv. Nar. Vijeće — Koncert v SND na St. Clair Ave.
19. novembra, petek — Cavalier Club — Ples v SND na St. Clair Ave.
20. novembra, sobota — Društvo Lunder-Adamič št. 28 SNPJ — Ples v SND na St. Clair Ave.
21. nov. nedelja — Koncert pevskega zbora "Jadran" v SDD, Waterloo Rd.
21. novembra, nedelja — Prireditel podr. št. 106 SANSa v SDD na Recher Ave.
21. novembra, nedelja — Blaue Donau — Koncert v SND na St. Clair Ave.
25. novembra, četrtek — Zahvalni dan, "Zarja" — Koncert v SND na St. Clair Ave.
26. novembra, petek — Buckeye Stars Club — Ples v SND na St. Clair Ave.
27. novembra, sobota — St. Clair Grove 98 WC — Ples v SND na St. Clair Ave.
28. nov. nedelja — Prireditel

every gift
a human lift

Community Chest

Copyright, 1948. The Cleveland Community Fund

podr. št. 48 SANSa v SDD, Waterloo Rd.

28. novembra, nedelja — Pev. zbor Slavulj — Koncert v SND na St. Clair Ave.

28. novembra, nedelja — Igra dram. društva "Anton Verovšek" v SDD, Waterloo Rd.

DECEMBRA

3. decembra, petek — Richman Memorial Post 661 — Ples v SND na St. Clair Ave.
4. decembra, sobota — Jugoslav Camp 293 WOW — Ples v SND na St. Clair Ave.
5. decembra, nedelja — Ples društva "Zdrženi bratje" št. 26 SNPJ v SDD, Waterloo Rd.
5. decembra, nedelja — Plesna veselica Gospodinskega kluba SDD na Recher Ave.
5. decembra, nedelja — Dram. zbor "Ivan Cankar" — Koncert v SND na St. Clair Ave.
11. decembra, sobota — American Croatian Pioneers 663 CFU — Ples v SND na St. Clair Ave.
12. decembra, nedelja — Prireditel Mlad. pev. zbora SDD na Waterloo Rd.
18. decembra, sobota — Gay Knights Club — Ples v SND na St. Clair Ave.
18. decembra, sobota — Športni ples društva Napredok št. 132 ABZ v SDD, Recher Ave.
19. decembra, nedelja — Koncert Hrvatskega kulturnega kluba v SDD, Waterloo Rd.
25. decembra, sobota — Ples Soc. kluba št. 49 JSZ v SDD, Waterloo Rd.
31. decembra, petek — Silvestrov večer pevskega zbora "Jadran" v SDD, Waterloo Rd.
31. decembra, petek — Silvestrov večer Kluba društva SDD na Recher Ave.
31. decembra, petek — Silve-

strov večer Slov. nar. doma in Kluba dr. SND — proslava v obeh dvoranah SND.

JANUARJA — 1949

1. jan., sobota — Novo leto, Maccabees Red Jackets Team Ples v SND na St. Clair Ave.
8. januarja, sobota — Društvo Napredne Slovenke 137 SNPJ Ples v SND na St. Clair Ave.
9. januarja 1949. nedelja — Plesna veselica društva Vipaški raj št. 312 SNPJ v SDD, Waterloo Rd.
15. januarja, sobota — Glasbeni Matica — Ples v SND na St. Clair Ave.
16. januarja, nedelja — Igra dram. društva Naša zvezda v SDD, Recher Ave.
22. januarja, sobota — Društvo Glas clev. delavcev št. 9 SDZ Ples v SND na St. Clair Ave.
29. januarja, petek — Amer. Veterans — Ples v SND na St. Clair Ave.

OGLAŠAJTE V
"ENAKOPRAVNOSTI"

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z vašim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVE.
vokal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St.
Urad je odprt od 9.30 zj. do 8. zv.
Tel.: EN 5013

TONE SELISKAR:

TRŽAŠKA CESTA

ROMAN

(Nadaljevanje)

Cepprav sta ga Jože in Micka vabila, naj bi prišel kdaj v nedeljo na dom v Kozarje, ni maral iti. Mojstra ni maral prositi in ker je bil Jože skoraj vsak teden v mestu, se mu je zdela ta živa vez kar dovolj; polagoma, dan za dnem se je bolj odmikal domu in vsemu, kar ga je na dom vezalo. Prav za prav ga ni nič več vezalo, samo čustvo pripadnosti. Zdelo se mu je, da mu je delavnica v teh zimskih mesecih prestrigla poslednje merke vezi, ki so mu zbujale otožnost in medlo hrepenenje po znanih stvarih, ki jih je bil zapustil.

Vrnil se je tudi med novo tovarišijo, saj je bilo tod okoli

mного vajencev, ki so živeli prav takšno življenje kakor Tine. Bili so mizarji, strugarji, kovači, mesarji, kleparji, pleskarji, urarji in peki. Počasi se je uživil mednje, prav počasi, ker je moral precej svojih navad, ki jih je prinesel s kmetov, prikriti okusi večine s predmestnih cest in ulic. Svojo preproščino je ohranil, saj človek ne more zamenjati srca in duše, le previden je postal, ker bi se sicer norčevali iz njega.

Ti tepci, ki so živeli tod, so bili bolj spretni v besedah in kretanjih, bolj drzni proti odraslim in vedeli so mnogo več kakor Tine. Kajpak, hodili so v mestne šole, dva ali trije so bili

habil; prve brce je Tine še voljno prenašal, ker si je mislil: bolje je tako, da je le pomočnik na nogah in pri me!

"Na, še tole, pa še tole, poba smrkavi, da se boš navadil paziti!" je kričal Tonač nad njim in ga suval kar naprej, ne da bi gledal, kam pade. Ko pa je začutil Tine neznansko bolečino v kolenu, se je v njem preokrenilo. Zdaj prejema od pomočnika že mnogo več bolečega, kot je njemu prizadejal, ne nalašč, temveč po nesreči, kar niti greh ni, če prav presodiš. Tonač ga bje namenoma in že daleč čez mero.

Tudi v Tinetu plane jeza. Razmrcvariti se vendar ne bo pustil temu divjaku! Ko je Tonač ponovno zamahnil z nogo, se je je Tine oklenil, pomočnika je izpodneslo in je padel čez Tineta. Tine se je sunkovito pobral s tal, pa tudi pomočnik je bil isti hip spet na nogah, pograbil železno palico in se pognal za vajencem, ki je planil na dvorišče.

MIHAIL ŠOLOHOV

TIHI DON

DRUGA KNJIGA

(Nadaljevanje)

Blizu Krivjanske so zašli s ceste, a vendar kmalu našli pravo pot. Začelo se je svitati, ko so zajezdili v Krivjansko. Kraj je bil že zapuščen. Pri majhnem trgu je ob vodnjaku star kozak sekal v koritu led. Golubov je zajahal proti njemu, oddelek se je ustavil.

— Pozdravljen, starec.
Kozak je počasi dvignil roko v palčasti rokavici h kučmi in neljubezno odvrnil:

— Pozdravljeni.
— Povej no, dedek, ali so šli vaši domači kozaki v Novočerkask? Ali je bila pri vas mobilizacija?

Starec je naglo pobral sekuro in odšel v svojo bajto, ne da bi kaj odgovoril.

— Dalje! — je kričnil Golubov, pognal konja in zaklel.

Ta dan je sklenil Mali kozaki svet, da se bo umaknil v naselje Konstantinovsko. Novi vojaški ataman donskih kozakov, general Popov, je že odvedel iz prestolnice oborožene sile in prepeljal vojaške vrednosti. Zjutraj so prišle novice, da gre Golubov iz Melihovske v smeri proti Bessergenevski. Svet je poslal na pogajanja z Golubovom o pogojih predaje Novočerkaska stotnika Sivolobova. Za njim so zdirjali v Novočerkask konjiki Golubova, ne da bi zadeli na odpor. On sam je na penastem, mokrem konju v spremstvu močne trume kozakov v galopu pojezdil k poslopju Sveta. Okrog vhoda se je gnetlo nekaj zijal, stal je sel in

čakal z osedlanim konjem Nazarova.

Bunčuk je planil s konja in pograbil ročno strojico. Obenem z Golubovom in z gručo drugih kozakov je stekel v poslopje Sveta. Na tresk razloputenih vrat so se v prostorni dvorani obrnile glave odposlancev in obrazi so belo prebledeli.

— Vstani-i-ite! je napeto, kakor ob pregledu, poveljeval Golubov in obdan od kazakov, spotikavaje se od naglice, stopil k predsedniški mizi.

Člani sveta so zaropotali s stoli in vstali na oblastni klic, samo Nazarov je obsedel.

— Kako si drznete motiti zasedanje Sveta? — je zazvenel njegov jezni glas.

— Prijeti ste! Molčite! — Golubov je poškratel, planil k Nazarovu, odtrgal z rame njegove generalske bluze naravnost in hripavo zarjul: — Vstani, s teboj govorim! Primi ga! ... Ti! ... S kom pa govorim! ... Zlatonaramničar! ...

Bunčuk je na pragu postavil strojico. Člani sveta so se prerivali kakor trop ovac. Mimo Bunčuka so kozaki privlekli Nazarova, od strahu pozelenega predsednika sveta Vološinova in še nekaj mož.

Golubov je šel za njimi, ropotal s sabljo in rjavi obraz so mu zalivale rdeče lise. Za rokav ga je prijel nek člen sveta.

— Gospod polkovnik, vaša milost, kaj pa boste z nami?

— Ali smo prosti? — se je izza njegovih pleč dvignila gladka, urna glava drugega.

— Pojdite k vragu! — je kričnil Golubov, zamahnil z roko, že stopil vstric Bunčuka, se obrnil proti članom sveta in topotnil z nogo: — Hudič naj vas vzame, mar mi je za vas! No!

Njegov hripavi, zagrljeni glas je še dolgo odmeval po dvorani kakor grom.

Bunčuk je prenočil pri materi, drugi dan pa, kakor hitro so v Novočerkasku zvedeli, da je Sivers zavzel Rostov, je prosil Golubova za odpust in zjutraj odjezdil tjakaj.

Dva dni je delal na poveljstvu pri Siversu, ki ga je poznal še kot urednika "Resnice v rojih", povpraševal je po revolucionarnem odboru, a niti Abramsona niti Ane ni bilo tam. Na Siversovem poveljstvu se je ustanovilo revolucionarno sodišče, ki je sestavljalo preki glas in sodilo ujete belogardiste. Bunčuk je en dan delal v njem, presodil potrebe sodišča, prisostvoval pri racijah, drugi dan pa je docela brez upanja odhitel v revolucionarni odbor in že na stopnicah zaslišal znani glas Ane. Kri mu je šinila v srce, ko je stopil počasneje in prišel v drugo sobo, od koder je bilo slišati neke glasove in Anin smeh.

V sobi, kjer so bili prejšnje čase poveljniški prostori, je ležal tobačni dim. V kotu je za majhno žensko pisalno mizo pisaril nek možki in plašču brez gumbov, z razpetimi nauški vojaške kučme, okrog njega so se gnetli vojaki in civilisti v kratkih kožuhih in površnikih. Razbiti so bili v gruče, kadili so in se pogovarjali. Pri oknu je stala s hrbtom proti vratom Ana, na podoknici je sedel Abramson in si s prekrizanimi prsti oklepalo koleno skrčene noge, zraven njega je z nagnjeno glavo stal visok rdečegardist v latovskem kroju. Držal je v roki cigareto, stegoval mezinček in nekaj pripovedoval, očitno nekaj smešnega: Ana se je nagibala vznemirjena, glasno smejala, Abramson je kremžil od smeha, na velikem obrazu rdečegardista pa je v vsaki, kakor s sekuro zasekani

potezi živelo in se tajilo nekaj pametnega, ostrega in nekoliko hudobnega.

Bunčuk je položil Ani roko na ramo.

— Pozdravljena, Anja!

Ozrla se je. Rdečica ji je zalila obraz, šinila po vratu do ključnic in stisnila iz oči solze.

— Od kod pa ti? Abramson pogled! Glej ga, tak je ko nova desetica, ti si se pa vznemirjal zanj, — je začelbajala, ne da bi dvignila oči, in ker ni mogla obvladati zadrege, je odšla k vratom.

Bunčuk je stisnil Abramsonu vročo roko, spregovoril z njim nekaj stavkov, občutil na svojem obrazu neumen, brezmejno srečen nasmeš, ni odgovoril na neko Abramsonovo vprašanje (niti razumel ni smisla vprašanja) in odšel k Ani. Ta se je umirila in ga pozdravila z nasmehom, precej jeznim zaradi svoje zadrege.

— No, pozdravljen še enkrat. Kako ti gre? Si zdrav? Kdaj si prišel? Iz Novočerkaska? Ali si bil v odredu Golubova? No, torej ... No, kako je kaj?

Bunčuk je odgovarjal na vprašanja in ni odmaknil od nje neodstranljivega, težkega pogleda. Njen pogled in odgovor se je od stranjal in drsel mimo.

— Pojdiva za trenutek na cesto, — je predlagala Ana. Poklical ju je Abramson:

— Saj bosta kmalu nazaj? Zate, tovariš Bunčuk, imam delo. Uporabiti te mislimo za neko stvar.

— Čez eno uro bom nazaj. Na cesti je Ana naravnost in ljubeče pogledala Bunčuku v oči in sitno zamahnila z roko.

— Ilja, Ilja, kako nelepo sem se zbegala ... Kakor punčka! To je razumljivo, prvič, ker te nisem pričakovala, drugič, zaradi najinega spolovinega stanja. Kaj pa sva prav za prav midva? Idilična "ženin in nevesta"? Veš, v Lugansku me je nekoč Abramson vprašal: "Ti živíš z Bunčukom?" Tajila sem, toda on je dokaj bistroumen dečko in ni mogel prezreti, kar je bodlo v oči. Nič ni rekel, toda v očeh sem mu brala, da mi ni verjel.

— Pripoveduj vendar o sebi, kaj počneš in kako se ti godi?

— O, tam smo pošteno poprijeli! Zbrali smo cel odred dvesto enajstih bodal. Delali smo organizacijsko in politično ... kje naj vse to na kratko razložim? Ne morem si še opomoči od tvojega prihoda. Kje si ... kje boš čez noč? — je vprašala in pretrgala pogovor.

— Tu ... pri nekem tovarišu.

Bunčuk je umolknil, ker se je zlagal: te noči je prebil v prostorih Siversovega poveljstva.

— Danes boš prišel k nam. Ali se spominjaš, kje stanujem? Nekoč si me bil pospremil.

— Našel bom. Ampak ... ali ne nadlegujem tvoje družine?

Stanovanje se odda v najem
poštene dvojici brez otrok. Zenski b. morala čistiti stanovanje, prati in likati za starejšega vdovca brez mlajših otrok. Stanarina po dogovoru. Poizve se po 4. uri popoldne ali v soboto ali nedeljo čeli dan. Naslov se poizve v uradu tega lista.

NAPRODAJ
Lepa lota posejana z drevjem, obsegajoča skoro 2½ akra, blizu mesta se proda. Dobra trdna cesta, elektrika in izvrstna zemlja za obdelovanje. Pokličite lastnika za podrobnosti—EN 1859.

STREŽAJKA DOBI DELO
za polni ali delni čas. Išče se tudi pomočnica za delo v kuhinji ob jutrih.

Vpraša se v
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.

NAPRODAJ VREČE
OD MOKE IN SLADKORJA
CENA \$2.80 DUCAT
z dostavo na dom.
Pokličite
RAYMOND KLEMENCIC
15764 Friend Ave.,
Maple Heights, O.
Montrose 1853J

POZOR!
ODDAJTE VAŠE
NAROČILO SEDAJ
CEVI IN DIMNIK
FORNEZA SČISTIMO
za samo
\$4 do \$6
Pokličite še danes — Prihranite si denar

NATIONAL HEATING CO.
Postrežba širom mesta
FA 6516

MOŠT--VINSKI SODI
Naznanjamo, da smo začeli prešati grozdje ter da dobite fin, okusen mošt in prvovrstne vinske sode.
Cene so zmerne—postrežba prijazna in točna.
Se priporočamo.
BOZEGLAV WINERY
6010 St. Clair Avenue
EN 0282

DENARNE in DRUGE POŠILJATVE ZA STARI KRAJ
Tyrdka KOLLANDER naznanja:

DA: pošilja denar v Jugoslavijo. Trst, Italijo in v vse druge države. Vsaka pošiljatev je jamčena;
DA: prodaja zabojke za pošiljanje blaga ali živil v staro domovino;
DA: prevzema zavitke od tukajšnjih rojakov in iste točno odpremlja na naslovnike;
DA: sprejema naročila za moko in druge že pripravljene zavitke za Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo in Nemčijo;
DA: prodaja karte za potovanje v stari kraj in od tam sem;
DA: prodaja AMERICAN EXPRESS Travel čke in denarne nakaznice za uporabo v naših državah;
DA: opravlja Notarske posle.
KADAR torej rabite postrežbe v gori navedenih slučajih, se obrnite na zanesljivo in dobro znano tvrdko:

August Kollander
V slovenskem Narodnem Domu,
6419 ST. CLAIR AVE.,
Cleveland 3, Ohio.
Rojaki v Kanadi tudi lahko pošljejo denarna in druga naročila potom naše tvrdke.

— Beži, nikogar ne nadleguješ in sploh ne govori o tem.
(Dalje prihodnjik)

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

GROZDJJE - MOŠT
Sedaj imate čas, da si naročite fino grozdje, mošt in vinske sode.

Najboljša postrežba—zmerne cene. Se priporočamo za naročila.

Zglasite se pri
VICTOR KOVAČIČ
1253 NORWOOD RD.
ali pokličite po 5. uri zvečer
EN 2549

Farmer's Poultry **NAJBOLJŠE VRSTE PERUTNINE**
ŽIVE IN OČIŠČENE — DOBITE VEDNO PRI NAS
CENE ZMERNE — POSTREŽBA TOČNA
4303 SUPERIOR AVE. — EN 5025

RKO Keith's E. 105th St. Theatre
E. 105th & EUCLID AVE. Vrata se odpro ob 11.15 zj.
V našem gledališču si boste vedno ogledali najnovejše in izbrane filme; slike o svetovnih dogodkih in komične prizore. Za varnost naših posetnikov imamo zaposlene posebne čuvaje in detektive.

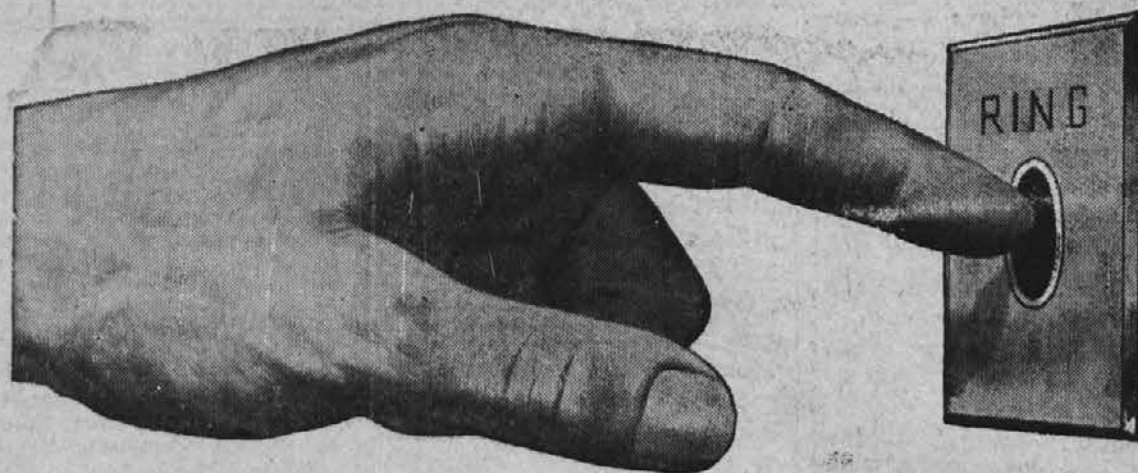
FREDDY'S TIRE SHOP
PRODAJALCI DUNLOP TAJERJEV
Vulcanizing—avne potrebščine—gasolin, olje itd.
Če treba pridemo po vaš avto na cesti. Tudi izvršimo manjša popravila na avtih. — Se priporočamo za naklonjenost.
6907 ST. CLAIR AVE. — HE 8077
FRED SHERBINSKY

Imamo fino grozdje in mošt
Tudi letos želimo postreči našim odjemalcem in prijateljem z najboljšim grozdom in moštom. Lahko dobite mešano iz Kalifornije, ali pa samo ohjsko.
Imamo tudi nove sode od 5 do 50 galon. Pripeljemo na dom! Cene so zmerne! Imamo tudi vedno v zalogi dobra stara vina, kot belo, rdeče, catawba, ohjska. Se priporočamo za obisk.

NOTTINGHAM WINERY
17721 Waterloo Rd.
Pokličite telefon: IV 2724

ZAVAROVALNINO
proti
ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.
preskrbi
Janko N. Rogelj
6208 SCHADE AVE.
Pokličite:
ENdicott 0718

JOHN OBLAK
Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca
JOHN OBLAKA
1146 East 61st St. HE 2730

It's for you!

SOMETIME in the very near future, a finger will press your doorbell.

The ring will be for you, in more than one sense of the word.

For the doorbell ringer will be a volunteer representative of the U.S. Treasury, aiding the Security Drive to increase automatic buying of U.S. Security Bonds.

For your future, for your security, he will urge you to sign up for one of the two painless, easy, and systematic plans for putting part of your income—regularly—into U.S. Security Bonds.

One is the Payroll Savings Plan, for people on wages or salary. The other is the Bond-A-Month Plan, for those not on payrolls but who have a checking account in a bank.

In all fairness to yourself, you should welcome this man ... and listen to him well. He is offering you peace of mind—the peace of mind that can only come from regular saving for the needs and wants of the future.

AMERICA'S SECURITY IS YOUR SECURITY!

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement—prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

POSEBNO NIZKE CENE ZA POSILJKE V STARO DOMOVINO

Mlečni prašek 75c
Kanta 1 funta—reg. 95c
v primeri z 4 kvarti mleka

Jajčni prašek 1.05
Kanta ½ funta—reg. \$1.20
v primeri z 1½ ducatoma jajec

Mlekarsko maslo 1.19
Kanta 1 funta—reg. \$1.39
AA vrste

Narezana slanina 89c
Kanta ¾ funta—reg. 98c

Konzerve in med 49c
Kanta 1 funta—reg. 59c-69c

INTERNATIONAL PARCELS SERVICE
49 Old Arcade
Cleveland, Ohio

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljše tablete proti glavobolu v naši lekarni. Cena 50c.

Mandel Drug
LODI MANDEL, Ph. G. Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 WATERLOO RD.
Cleveland 10, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah

MOŠT!
Za fin mošt iz ohjskega ali kalifornijskega grozdja se obrnite na
OHIO GRAPE JUICE
Joe Di Pietro, Mgr.
15741 MANDALAY AVE.
ali pokličite GL 1499 ali IV 9624